

Pinchas – Numeri 25:10 – 30:1

Aliyah 2 – Numeri 26:5 – 26:51

In deze *aliyah* zien we een **tweede telling** van de Israëlieten in het boek Numeri. Waarom wordt het volk opnieuw geteld? Om de eenvoudige reden dat dit een **nieuwe generatie** Israëlieten betrof. De Israëlieten die aan het begin van het boek Numeri geteld werden, waren allen (op enkele personen na) omgekomen in de woestijn. En nu staat de nieuwe generatie klaar, die het **Beloofde Land** wel binnen zal kunnen gaan. Ook zij worden geteld.

Het is opvallend dat deze telling beschreven staat, direct nadat **Pinchas** de woede van God had afgewend van het volk. Op aanraden van Bileam hadden de Moabitische en Midianitische vrouwen de Israëlieten verleid tot overspel en afgoderij. Gods woede ontbrandde daarover, totdat Pinchas voor de ogen van heel het volk een overspelig echtpaar met één speerstoot doodde. Hiermee wendde hij de woede van God af van het volk. Kennelijk was er een nieuwe generatie opgestaan, die wel wist wat het dienen van de Heer betekende. Gods toorn werd afgewend en direct stond de volgende generatie klaar om het Beloofde Land binnen te gaan. Soms moet de **toorn van God eerst afgewend** worden, voordat we een nieuwe tijd van zegening binnen kunnen gaan.

Als we de telling globaal bekijken, dan valt op dat er bij een aantal namen extra uitleg gegeven wordt. De opstand van **Korach, Dathan en Abiram** wordt genoemd. Zij vonden met hun aanhang de dood bij deze opstand. Er wordt wel bij vermeld dat de **zonen van Korach** niet waren gestorven. Kennelijk hadden zij zich gedistantieerd van hun vader Korach. Dit laat zien dat God wel collectief redt en straft, maar dat ieder mens toch zijn **eigen keuze** kan maken. Ieder mens kan zich van de slechte wegen van zijn voorvaderen afkeren. Daarom is ook ieder mensenkind verantwoordelijk voor zijn/haar eigen daden. Het is hoopvol dat de zonen van Korach de opstand overleefden en zich distantieerden van Korach. Het is zelfs zo dat de zonen van Korach later enkele psalmen hebben gedicht, die in de Bijbel zijn terechtgekomen. Er is hoop voor iedereen!

Verder staat vermeld dat **Er en Onan**, de zonen van Juda, al in het land Kanaän gestorven waren. Dit was nog voordat de Israëlieten überhaupt naar Egypte waren gegaan. Al veel eerder waren zij dus gestorven, ver voordat de Israëlieten collectief stierven in de woestijn. Ook staat vermeld dat **Zelofchad/Zelafead** geen zonen had. Hij had alleen vijf dochters, die hun vaders zegen en erfdeel mochten erven. Gewoonlijk werd dit aan de zonen gegeven.

Al met al zijn dit drie voorvallen, die de **afstamming** en opvolging van enkele families van de Israëlieten **in gevaar** brachten. De families van Dathan en Abiram werden afgesneden uit het midden van de Israëlieten. Ook de families van Er en Onan werden afgesneden uit het midden van de Israëlieten, hoewel Er's familielijn mogelijk werd voortgezet door het nageslacht van Juda en Tamar. Verder werd mogelijk de familie van Zelofchad afgesneden uit het midden van de Israëlieten, hoewel zijn dochters wel mochten erven.

Hieruit leren we dat er **soms families wegvallen** uit Gods volk om allerlei redenen. Gewoonlijk gebeurt dit niet en vervult God zijn plannen met families hoe dan ook, maar soms vallen er wel families uit Gods volk weg. We zien dan ook dat het aantal van de tweede telling **bijna even hoog** is als het eerste aantal, maar net niet helemaal. De eerste telling bedroeg 603.550 Israëlieten en de tweede telling 601.730. Hier zit een verschil tussen van 1820 Israëlieten. God houdt zijn volk in grote lijnen in stand, maar er zijn wel enkele families die daaruit wegvallen.

Het is wel prachtig om te zien dat de tweede telling ongeveer even hoog is als de eerste telling. Dit laat **Gods trouw** zien, ondanks de menselijke ontrouw. God wilde met dit **specifieke volk** het Beloofde Land binnengaan. Hij wilde met deze stammen en deze families en deze hoeveelheid Israëlieten zijn plannen vervullen. Dit laat zien dat waar de vorige generatie het liet liggen, God voorziet in een volgende generatie, die klaarstaat om wel in Gods sporen verder te wandelen. Voor haast iedere Israëliet was een andere Israëliet in de plaats gekomen. Ze hadden allemaal zo hun specifieke familie, taak, karakter en roeping. En God laat het allemaal wonderlijk mooi samenwerken om zijn plan alsnog tot in detail uit te gaan voeren. Na veertig jaar staat alles **weer precies zo uitgelijnd** als veertig jaar eerder. Het **kairos moment** van de vervulling van Gods plannen is aangebroken. Het is nú de tijd waarin de Israëlieten een nieuwe stap kunnen zetten.

Hieruit leren we een geestelijk principe, wat voor iedereen van toepassing is. Wij zijn geroepen om **op de schouders van het voorgeslacht** te staan. Wij hebben **specifieke roepingen** en taken op ons leven rusten, die anderen in vroeger tijden hebben laten liggen. En de roepingen en taken die wij niet vervullen, zullen op andere schouders komen te rusten in een volgende generatie. God gaat door met zijn plannen en roept nieuwe generaties om zijn plannen te vervullen. Zijn wij klaar om nieuwe stappen te zetten, die ons voorgeslacht niet heeft aangedurfd of aangekund?

Het is goed om **Gods openbaring te vragen** over de specifieke roepingen en taken die op ons leven rusten. Aan mij persoonlijk heeft God dit op enkele momenten geopenbaard. Hij bracht mij informatie op mijn pad over enkele personen uit voorgaande eeuwen, waarmee mijn leven heel veel overeenkomsten vertoonde. Ik weet dat ik op de schouders van deze mensen mag staan en verder mag gaan, daar waar zij niet verder konden. Dit heeft mij meer licht gegeven op mijn specifieke roeping en af en toe kan ik mij daaraan herijken. Dit helpt mij om beslissingen te nemen voor de **koers van mijn leven**.

Ik geloof dat God roepingen van meerdere personen uit voorgaande generaties op jouw leven kan leggen. Dit hoeven niet eens perse mensen uit jouw voorgeslacht te zijn. Wij behoren nu namelijk niet meer tot Gods volk vanwege onze natuurlijke afstamming, maar door **onze geestelijke afstamming**. Yeshua heeft hier iets prachtigs over gezegd in Markus 10:29-30:

*En Yeshua antwoordde: 'Voorwaar, Ik zeg u: er is niemand die huis of broers of zusters of vader of moeder of vrouw of kinderen of akkers verlaten heeft omwille van Mij en om het Evangelie, of **hij ontvangt honderdvoudig**, nu in deze tijd,*

*huizen en broeders en zusters **en moeders en kinderen** en akkers, met vervolgingen, en in de wereld die komt, het eeuwige leven.'*

Als wij Yeshua gaan volgen, dan betekent dat soms letterlijk dat wij onze ouders in de steek moeten laten. Ook krijgen we in geestelijke zin een nieuwe afstamming. We worden nu uit Gods **hemelse familie**, ja, uit **God de Vader** Zelf geboren. Daarom staat er ook dat wij dan vele moeders en kinderen en huizen etc. ontvangen. We ontvangen maar één Vader, dat is de hemelse Vader, maar we ontvangen vele moeders en kinderen daarbij. Dit zijn onze geestelijke familieverbonden. En ook vele huizen, want als gelovigen **delen we als het goed is alles met elkaar**. We kunnen als het goed is bij elkaar in huis terecht, als dat nodig is. Alles is van de Heer en zeker het bezit van de gelovigen, die leven vanuit het besef dat al hun bezit van de Heer is...

Yeshua heeft nog meer gezegd over dit principe. Op een dag werd Yeshua verteld dat zijn moeder en broers buiten stonden en Hem zochten om met Hem te spreken. Yeshua was op dat moment echter onderwijs aan het geven aan de menigte. Hij sprak op dat moment de volgende woorden:

*'Wie is Mijn moeder en wie zijn Mijn broers?' En Hij strekte Zijn hand uit over Zijn leerlingen en zei: 'Zie, Mijn moeder en Mijn broers. Want **wie de wil van Mijn hemelse Vader doet**, Die in de hemelen is, **die is Mijn broer en zus en moeder.**'*
(Mattheüs 12:48b-50)

Dit wil niet zeggen dat Yeshua geen respect had voor zijn familieleden. Hij heeft ook onderwezen dat je jouw **ouders moet eren** en dat dat tenminste wil zeggen dat je jouw ouders in hun ouderdagsvoorziening voorziet. Maar Yeshua onderwees hier wel dat wanneer wij in Hem gaan geloven, dat we er dan een **geestelijke familie** voor terugkrijgen. En soms gaat deze geestelijke familie voor onze natuurlijke familie. Het volgen van Yeshua kan zelfs afstand, ruzie en strijd brengen tussen natuurlijke familieleden, volgens Mattheüs 10:34-36, waarin Yeshua het volgende zegt:

*'Denk niet dat Ik gekomen ben om vrede te brengen op de aarde; Ik ben niet gekomen om vrede te brengen, maar het zwaard. **Want Ik ben gekomen om ruzie te brengen** tussen een man en zijn vader en tussen een dochter en haar moeder, en tussen een schoondochter en haar schoonmoeder; en **iemands huisgenoten zullen zijn vijanden zijn...**'*

Dit heeft ermee te maken dat het licht niet samengaat met de duisternis. Wanneer Yeshua ons roept tot zijn licht, dan gaan wijzelf ook het licht verspreiden. En dit licht ontmaskert de duisternis. Wanneer onze familie dan nog in de duisternis verkeert, dan zal dit onvermijdelijk gaan botsen. Er zal ruzie en strijd komen. Het licht gaat namelijk niet samen met de duisternis. Natuurlijk moeten wij ons best doen om wat ons betreft **zoveel mogelijk in vrede te leven** met alle mensen en bovenal met onze familieleden. Maar er zijn momenten en situaties waarin dat niet gaat en ook niet goed is. **Het licht botst dan te zeer met de duisternis.**

Terug naar de telling in Numeri en de geestelijke erfenis uit voorgaande generaties. Als wij in Yeshua geloven, maken wij deel uit van zijn geestelijke familie. En de roeping van gelovigen die ons voorgedaan zijn, ook uit heel andere families, kan nu op ons komen te rusten. En wat wij laten liggen, kan in een volgende generatie weer door andere gelovigen opgepakt gaan worden. Bid voor meer **openbaring** hierover. **Op wiens schouders sta jij geestelijk?** Welke fakkel mag jij verder dragen? Waar mag jij verder gaan op punten waar anderen het lieten liggen? Welke keuzes en houding vraagt dit van jou? God kan en wil dit laten zien aan jou. Dit kan richting geven voor jouw leven.

Dit kan ook collectief gebeuren, zoals bij het volk van de Israëlieten. **God sorteert ook onze generatie voor** om nieuwe stappen te zetten, waar vorige generaties het lieten liggen. Hij brengt dan alle personen, gaven, bedieningen, karakters, kennis, etc. in lijn met elkaar, precies zoals Hij deed in een vorige generatie. Ditmaal mogen en kunnen we met Gods genade binnengaan in ons Beloofde Land.

Zo krijg ik persoonlijk de laatste tijd het idee dat God de **opwekking van Wales**, die op sommige punten op onnatuurlijke wijze een halt toegeroepen is, opnieuw in gang wil gaan trekken. Deze oude bronnen van opwekking zullen weer opengebrouwen gaan worden op plaatsen waar zij eerder stopten met stromen. Wie weet wat God allemaal nog aan onvervulde plannen heeft liggen vanuit voorgaande generaties, die we in onze tijd vervuld mogen gaan zien. Laten we in geloof voorwaarts marcheren.

Het is **hoopgevend** dat de **tweede generatie** het Beloofde Land binnen kon trekken. Het is echt een Godswonder dat de Israëlitische jongeren niet in de sporen van hun ouders zijn getreden. Zij hebben zich niet met dezelfde rebellie verzet tegen God, maar zijn gehoorzaam het Beloofde Land binnengetrokken. Daarna ging het op andere punten ook weer mis, maar zij hebben deze nieuwe stap samen met God kunnen zetten. Zo gaat God door met zijn plannen en bereid Hij nieuwe generaties voor. Dat is hoopvol.

Tegelijk is het **triest** om te zien dat hele generaties op een bepaald punt blijven hangen. Het zijn steeds de **enkelingen uit een generatie** die in de **volheid van Gods roeping** gaan wandelen. De rest neemt vaak genoeg met één nieuwe stap en valt vervolgens stil. Het zijn de enkelingen die ook in de roeping wandelen, die volgende generaties zullen gaan vervullen. Jozua en Kaleb waren de enige twee van de 603.550 Israëlieten die het Beloofde Land gehaald hebben. De rest bleef hangen bij de Uittocht uit Egypte en had geen geloof om het Beloofde Land binnen te gaan. Zij stierven allemaal in de woestijn.

Zo werkt het vandaag de dag nog steeds vaak. Enkelingen bereiden in geloof de weg naar nieuwe doorbraken. De massa volgt, maar heeft geen geloof om zelf nog nieuwe doorbraken daaraan toe te voegen. **We zien opwekkingen komen en gaan.** Mensen worden aangeraakt en massa's stromen toe. Het is geweldig allemaal en trekt veel bekijks, maar in plaats van mensen daadwerkelijk in beweging te zetten voor God, blijft men teren op dit eerste aangereikte voedsel. Uiteindelijk bloeden de opwekkingen dood, omdat men blijft teren op het vuur uit het verleden en **geen nieuwe stappen** durft of wil zetten. Nieuwe ontdekkingen stollen en vervormen tot oude en koude dogma's. **Het vuur gaat eruit.**

Zo geeft deze tweede telling tegelijk verdriet en hoop. Ja, er is een generatie omgekomen in de woestijn, maar gelukkig gaat God wel door met zijn plan in een nieuwe generatie. Gods plannen falen niet, al worden ze door menselijk ongeloof wel vertraagd en vaak uitgesteld naar volgende generaties. **Willen wij in de volheid wandelen** die God voor ons heeft? Willen wij er bij de volgende telling ook bij zijn, net als Jozua en Kaleb? **Of nemen wij genoeg met wat onze generatie** samen met God heeft bereikt?

Wat hebben we nu geleerd?

1. Soms moet Gods toorn eerst afgewend worden, voordat nieuwe zegen komt
2. God gaat door met zijn plan, al vallen er soms families uit weg
3. Wij mogen verder, waar onze voorvaders het lieten liggen
4. God lijnt alles weer precies zo uit als in de voorgaande generaties
5. Welke specifieke roepingen uit voorgaande generaties liggen op jouw leven?
6. Door ons geloof hebben we nu de geestelijke afstamming van Gods familie
7. Soms brengt dit strijd en ruzie binnen onze natuurlijke familie
8. Willen wij in de volheid van Gods roeping wandelen?
9. Of laten we de nieuwe stappen over aan een volgende generatie?
10. Zijn wij de enkelingen die in geloof de weg bereiden voor nieuwe doorbraken?